

Vabilo k naročbi

na novo, ilustrirano izdajo Prešernovih poezij.

Minila je stoletja polovica in več, kar so bile (l. 1847.) izešle pri J. Blazniku prvič v zbirko združene „poezije doktorja Franceta Prešerna“. Malokdo je toliko srečen, da ima v svoji lasti še kak izvod te prvotne od pesnika samega oskrbljene izdaje. Poznejši ponatiski (Wagner, Ničman, Fischer) pa so se žalibog preveč oddaljevali od pristnega Prešernovega teksta ter nudili občinstvu pesnika nekoliko ponarejenega. Tedaj se je opetovano pojavila želja, da bi se Slovincem ponudila nova, popolna, kritična, a tudi lična, z mnogimi podobami okrašena izdaja Prešernovih poezij. Podpisano založništvo je oskrbelo tako izdajo. — Kupilo je od pesnikovih dedičev njegovo literarno ostalino, da je bilo mogoče prejšnjo v „Klasji“ l. 1866. prirejeno zbirko Prešernovih pesmi popolniti. Poskrbelo je tudi za ilustracije. Te podobe, vinjete in drobne okraske je narisal po informacijah gospoda Ivana Beleta ondaj v Parizu in Bretagni bivajoči slikar gospod Adolf pl. Karpellus. Nova izdaja bo tedaj doslej najpopolnejša in krasno ilustrirana, sicer brez tako zvanega kritičnega aparata, vendar kritična v tem smislu, da skuša podati, držeč se sedaj običajnega pravopisa, Prešernov tekst v kolikor mogoče neizpremenjenem besedilu s prvotno razvrstitvijo besed. Tudi glede razvrstitve posameznih pesmi se drži ta nova izdaja dosedanjih izdaj ter ima poleg šestere prvotnih odstavkov (I. Pesmi, II. Balade in romance, III. Različne poezije, IV. Gazele, V. Sonetje, VI. Krst pri Savici) v VII. oddelku one pesmi, ki jih pesnik sam ni bil uvrstil v svojo zbirko. Urejevalec te nove izdaje je izprva hotel, da se stavijo po vzgledu prvotnega natiska vseskozi tudi naglasna znamenja, ki pri Prešernu niso brez posebne važnosti, naposled pa se je nekoliko uklonil sedanjemu brezglasnemu pravopisu in modernemu okusu, dasiravno se je s tem oddaljil od zahtev kritične izdaje.

Prešernove poezije nameravamo izdati v dveh izdajah, izmed katerih prva izide kot numerirana krasotna izdaja na subskripcijo samo v 500 izvodih, ki bodo z zaporednimi številkami od 1 do 500 numerirani, v decembru letošnjega leta, in to v tej obliki in opravi, kakor jo ima priloženi prospekt. Ime vsakega subskribenta se bo na posebnem listu spredaj v knjigi natisnilo, n. pr.:

Št. 500

Od gospoda N N subskribiran izvod numerirane izdaje Prešernovih poezij.

Da bo mogoče ime vsakega naročnika pravilno natisniti, prosimo, da se priloženi naročilni list prav razločno izpolni.

Naročila se bodo zabeležila v istem redu, kakor bodo došla, in častiti gospodje naročniki dobé nato po dopisnici obvestilo, da je njihovo naročilo vknjiženo, in katero številko knjige da dobodo. Cena za vsak mehko vezan izvod numerirane krasotne izdaje znaša 10 K.

V začetku prihodnjega leta izide potem druga ilustrirana izdaja Prešerna, tiskana na navaden papir, ter bode veljal mehko vezan izvod 4 K. Objavljajoč to napoved opomnimo, da se tudi za to izdajo prijave že sedaj sprejemajo.

Ker bo, kakor je pričakovati, število napovedanih izvodov numerirane izdaje kmalu pošlo, prosimo, da se naročilo na priloženem naročilnem listu, ki ga je natančno izpolniti, čim prej dopošlje.

V LJUBLJANI, novembra 1899.

Urednik

Založna knjigotržnica

skript. L. Pintar.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Založni knjigotržnici

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

Prijava naročila na numerirano krasotno izdajo Prešernovih poezij,

ki izide v 500 izvodih — izvod po 10 K — v decembru l. 1899.

Ime in priimek naročnikov:

Stan (značaj):

Bivališče in stanovanje:

Koliko izvodov želi:

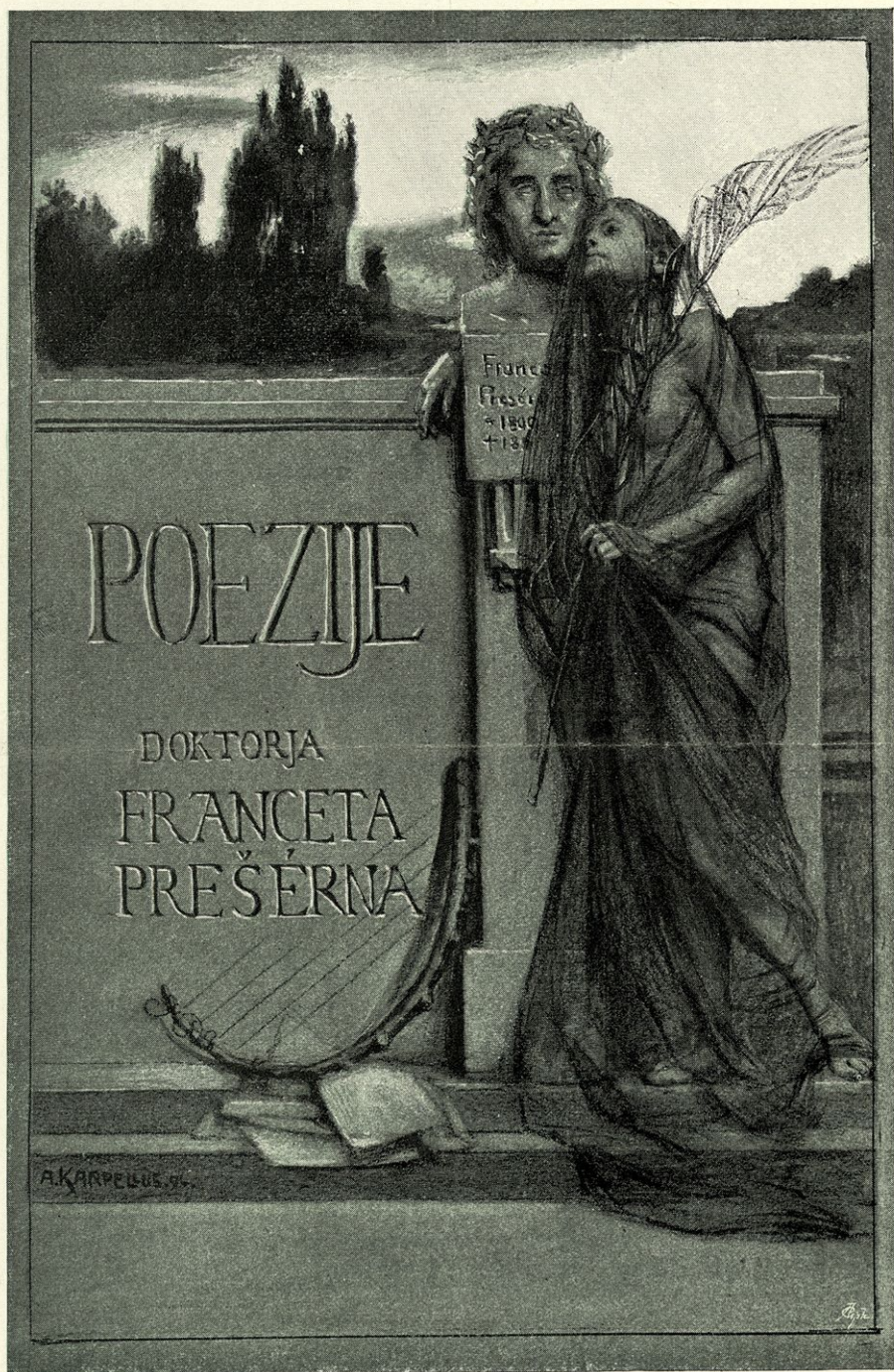
Kako naj se mu dopošlje:

Kraj in datum:

Podpis:

030055648

Vzorec tiska, oblike in papirja.

V spomin Matija Čópa.

(Mera po zgòlih udarjih.)

Tájati léd naš šè le začnè se, pomlád je drugód že;
V dragi slovenski vkrotèn ni domovini víhar.
Stešemo svoj si čolnič nov, z Bogom 'zroč'mò ga valovom;
Ni se navadil popréd brèznov se, skal ogíbat'.
Zvezde, ki reš'jo, bílé so neznane, ki čoln pogubíjo;
Lelj bíl naš je krmár, drugi je bíl Palínúr.
Tí nam otél si čolnič, si mu z jadrami krmo popravil,
Tí mu pokazal si pot pravo v dežélo duhóv.
Skrita nobèna bíla ní zvezd tí nebá poezije,
Slednji je bíl ti domáč jèzik omíkan, učèn.
Stari Rimlján kar, svetá je gospod, kar Grecija modra,
Z Lahi Francoz, Španijól, Nemeč in Albijonèc,
Čèh in Poljak, kar Rus in Ilír, kar rod naš slovenski
Slavnih izmislil si bíl časa do tvôj'ga pisanj,
Polno si znanost ímel njíh, Čop, velíkan učenosti!
Tí si zaklade duhá Krèzove bíl si nabral.

Sonetje nesreče.

O Vrba! srečna, draga vas domača,
Kjer hiša môjega stoji očeta;
Da b' uka žeja me iz tvôj'ga svéta
Speljala ne bilà, golj'fiva kača!

Ne vedel bi, kako se v strup prebrača
Vse, kar srce si sladkega obeta;
Mí ne bilà bi vera v sêbe vzeta,
Ne bil viharjev notranjih b' igrača.

Zvestó srce in délavno ročico
Za doto, ki je nima miljonarka,
Bi bil dobil z izvoljeno devico.

In mirno plavala bi môja barka;
Pred ôgnjem dom, pred točo mí pšenico
Bi bližnji sosed varoval — svet' Marka.

Při Blejské jezery.

J. Komelka
-95.

Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.